

РЕШЕНИЕ

№ 25094

гр. София, 27.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6205** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Р. Д. Ц., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.1, срещу Решение № 4754/24.10.2023г., постановено по НАХД № 8458/23 г. по описа на СРС, НО, 130 състав. С оспореното решение е потвърден Електронен фиш серия К № 6168101, издаден от СДВР, с който на лицето е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 лв. на основание чл.189, ал.4,вр. с чл.182,ал.2,т.3 от ЗДвП, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Подадени са частни жалби срещу Разпореждане № 5188/22.04.2024г., постановено по НАХД № 8453/23г. по описа на СРС, НО, 99-ти състав, както и срещу Определение № 457/06.02.2024г., постановено по същото дело и от същия съдебен състав, подадени от Р. Д. Ц., чрез пълномощник.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно, тъй като съдът не е приложил правилно закона, в това число неправилно е ценил представените доказателства. Моли се решението да бъде отменено. Претендират се разноски.

С частните жалби се иска отмяната на оспорените актове и по същество да бъде уважено искането – да бъде намален размер на разноските в тежест на касатора.

В съдебно заседание касаторът, чрез становище на адв. П., поддържа жалбите.

Ответникът по касация- СДВР, чрез пълномощник, в писмен отговор по делото оспорва жалбите и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В съдебно заседание ответникът, редовно уведомен не се явява и не изпраща представител.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVI –ти касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 07.12.2023 г., около 19.50 ч., МПС „Ф. П.“, с рег. [рег.номер на МПС], се движило в [населено място], по [улица]до № 11, с посока на движение от бул. „свети Н.“ към [улица]. Автомобилът преминал при ограничение 50 км./час за населено място със скорост от 70 км./час, след приспаднат толеранс от 3%, като е превишил разрешената скорост с 20 км./час. Нарушението било констатирано с разпечатка от техническо средство, в която бил отразен регистрационния номер на лекия автомобил, датата и часа на измерването, мястото и скоростта.

На Р. Д. Ц., собственик на МПС, бил издаден ЕФ серия К № 6738414, с който за нарушението по чл.21, ал.1 от ЗДвП и била наложена глоба в размер на 100.00 лв. на основание чл.189, ал.4,вр. с чл.182,ал.2,т.3 от ЗДвП – при повторност, във връзка с влизането в сила на ЕФ К №3574778-в едногодишен срок, за който е посочено, че е връчен на дата 18.901.2022г. и влязъл в сила на 02.02.2022г.

За да потвърди ЕФ Районният съд е приел, че същият е издаден от компетентен орган и при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Обсъдил е данни за АТС, с което е установено нарушението, както и за самото нарушение, изложил е мотиви по приложението на закона – относно съдържанието на ЕФ и изискванията за издаването му, както изрично по основанията за налагане на глоба при повторност и за размера на глобата, подробни правни съображения по приложението на закона. Приел е заключение, е, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на лицето и е определен размерът на санкцията, по които съображения е потвърден

ЕФ серия К № 6738414 с Решение №5608/04.12.2023г., постановено по НАХД № 8453/23г. по описа на СРС, оспорено пред касационната инстанция.

Със съдебното решение СРС е присъдил разноси в полза на ответника, в производство по чл.248 ГПК, с Определение № 457/06.02.2024г. по същото дело, с което въззивният съд е оставил без уважение молбата на адв. П. като представител на Р. Ц. за изменение на съдебното решение в частта му за разноските, по мотиви, обосновани с изхода на правния спор и с приложимите разпоредби за определяне на юрисконсултското възнаграждение – определено в минималния предвиден размер от 80,00 лв.

С Разпореждане № 5188/22.04.2024г., частната жалба на адв. П. от името на Р. Ц.

срещу определението на съда е върната на основание чл.213а, ал.1, изр.2 АПК- поради неизпълнение на указания на съда да представи в 7-дневен срок от съобщението документ за внесена държавна такса в размер на 30 лв.

По касационната жалба

Съдебното решение е постановено при правилно приложение на закона, не се установяват касационните основания, наведени в касационната жалба за отмяната му, така и тези по чл.218, ал.2 АПК – относно валидността и допустимостта на съдебното решение, както и по приложението на материалния закон, за които касационната инстанция следи служебно, по следните съображения:

Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Неоснователни са направените в касационната жалба възражения за допуснати съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство. Обратно на твърденията в касационната жалба, съдът е отговорил на всички възражения на жалбоподателя, като същите са отхвърлени с убедителни мотиви.

От събраните в производството пред СРС писмени доказателства не се установяват обстоятелства, противоречащи на посоченото в ЕФ. От СРС са изложени подробни мотиви, които се споделят от настоящия касационен състав и не следва да се преповтарят, относно оплакването на санкционираното лице за това, че от наказващия орган не е доказано по безспорен начин, че същото е извършило нарушението, нито че то е извършено при условията на повторност – относно връчването на предходния ЕФ, както и по отношение на годността на автоматичното техническо средство с което е констатирано нарушението.

Правилни са и изводите на СРС, че санкционираното лице е осъществило от обективна и субективна страна визираното в нормата на чл.21, ал.1 от ЗДвП нарушение. Доказателства които да оборят тези изводи не са представени нито в производството пред СРС, нито в настоящото касационно производство. Същото се отнася и по отношение на определения размер на глобата, в това число изводите на съда за определянето ѝ при условията на повторност. Правилно съдът е ценил данните от справката от информационната система на СДВР – ОПП по преписката за връчването и влизането в сила на ЕФ К №3574778, това е така, тъй като този ЕФ е отбелязан не само като връчен и влязъл в сила, но и като платен, което обстоятелство не е спорно и следва да бъде ценено наред с другите. Така няма разумно обяснение, как този ЕФ е платен, но не е връчен на лицето, което не е спорен факт, подкрепящ данните от справката, впрочем и всички останали ЕФ срещу Ц. са отразени като платени.

Необоснован е и довода, че в ЕФ следвало да се посочи конкретната хипотеза на чл.182, ал.4 ЗДвП, относно правната квалификация на деянието, доколкото изрично в Закона за нормативните актове и Указа за приложението му, понятието „хипотеза“ като подразделение на съдържанието на правна норма, не е нормативно установено.

С оглед на така изложеното Решение №5608/04.12.2023г., постановено по НАХД № 8453/23г. по описа на СРС, НО, 99-ти състав, като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

По частната жалба срещу разпореждането и определението на съда

Неоснователна е и частната жалба срещу Разпореждане № 5188/22.04.2024г., която следва да се разгледа на първо място. Дадените указания за заплащане на държавна такса в размер на 30 лв. за частната жалба се основават на чл. 230а АПК, в която разпоредба са предвидени изключения, но не посочени частните жалби по ЗАНН, държавна таса в указания размер не е внесена.

При този извод, разпореждането следва да бъде оставено в сила, с оглед на което и поради законосъобразност на постановеното с него връщане на частната жалба срещу Определение № 457/06.02.2024г., то не следва да бъде разглеждана по същество и оставена без разглеждане пред касационната инстанция.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г. и в сила към приключване на устните състезания), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, XXVI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №5608/04.12.2023г., постановено по НАХД № 8453/23г. по описа на СРС, НО, 99-ти състав.

ОСТАВЯ В СИЛА Разпореждане № 5188/22.04.2024г. постановено по НАХД № 8453/23г. по описа на СРС, НО, 99-ти състав.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ частната жалба срещу Определение № 457/06.02.2024г., подадена от Р. Д. Ц., чрез пълномощник.

ОСЪЖДА Р. Д. Ц., ЕГН [ЕГН], с адрес:гр.С.,[жк],[жилищен адрес]да заплати по сметката на СДВР, сумата в размер на 80.00 лв./осемдесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението на съда е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

